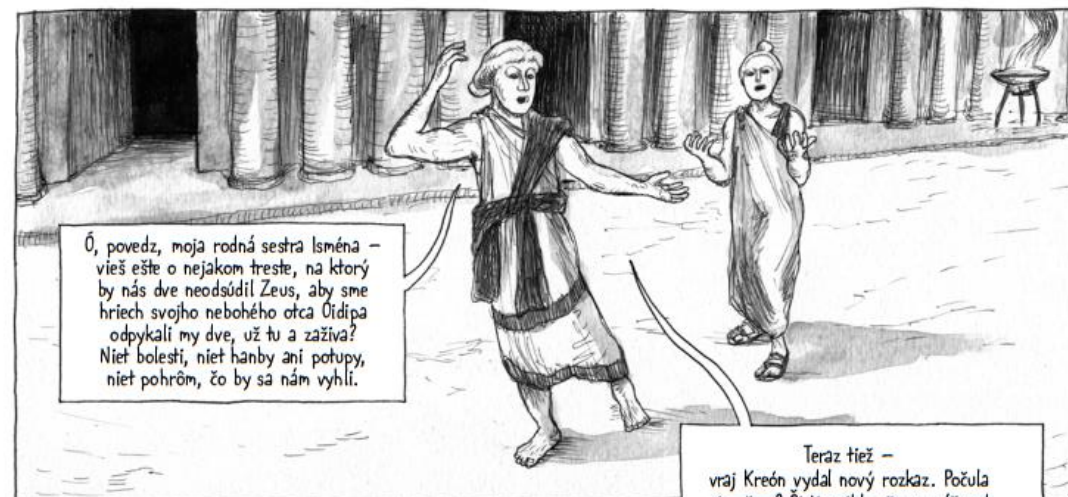

ANTIGONA

**Ó, povedz, moja rodná sestra Isména –
vieš ešte o nejakom treste, na ktorý
by nás dve neodsúdil Zeus, aby sme
hriech svojho nebohého otca Oidipa
odpykali my dve, už tu a zaživa?
Niet bolesti, niet hanby ani potupy,
niet pohrôm, čo by sa nám vyhli.**

ANTIGONA

A bodaj by som nebola (znepokojená), keď Kreón dal vystrojiť pohreb so všetkými poctami len pre jedného z našich bratov. Druhému ich odoprel. Len Eteokla pochoval ako sa patrí, s dôstojnými obradmi, čo zaručia mu úctu tieňov v podsvetí. O tele nešťastného Polyneika však dal vraj už v celom meste vyhlásiť, že nik ho nesmie prikryť prstou ani oplakať. Má – neoplakaný a nepochovaný – ten drahý poklad zostať iba napospas pažravej zveri. (...) Aj vyhráža sa vraj, že ak ten príkaz niekto poruší, čaká ho ukameňovanie. (...)

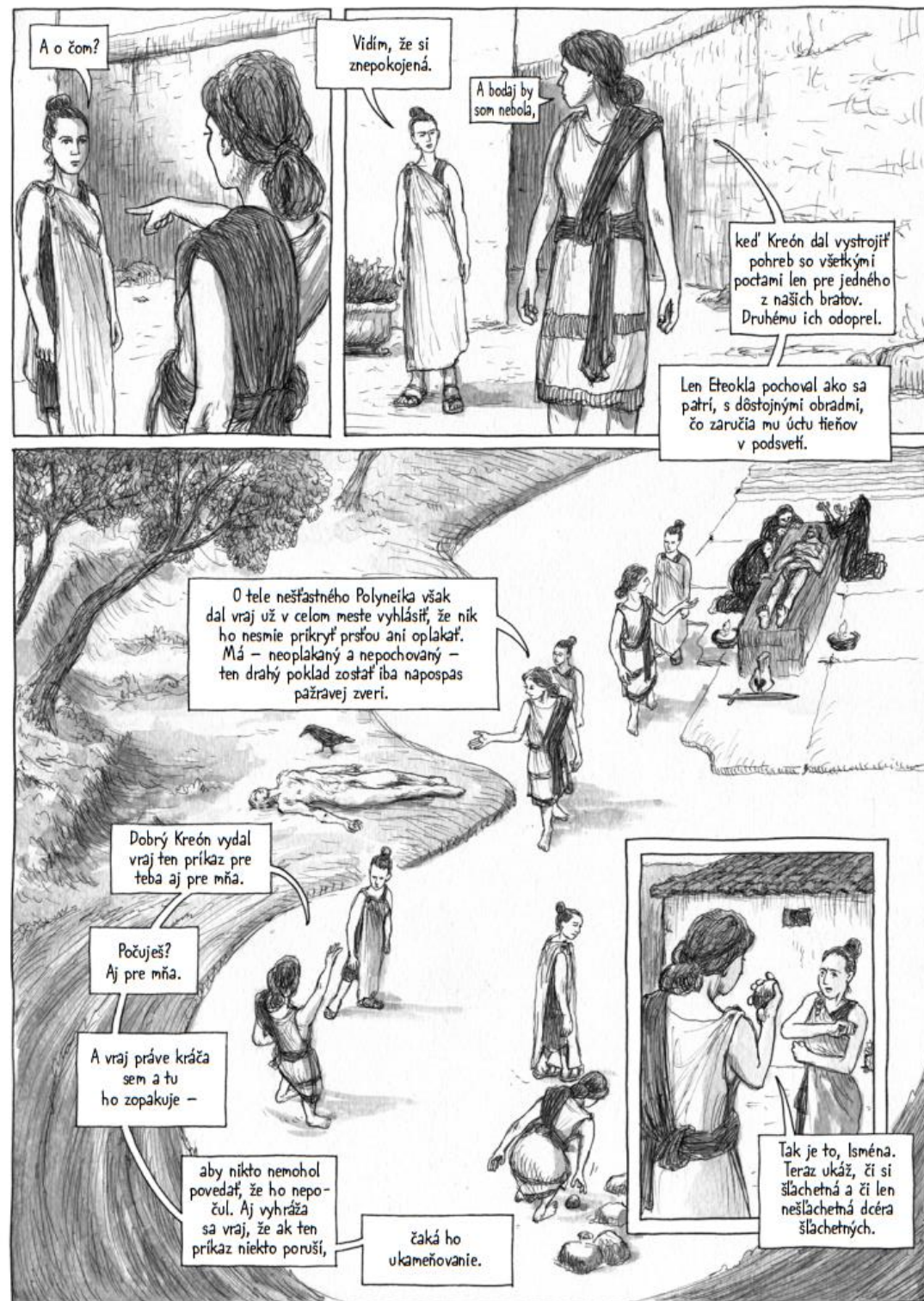
Ja si na odpor trúfnem. Ty mi pri tom pomôžeš.

Pod' so mnou pochovať tú drahú mŕtvolu.

Je to náš brat. Keď s tebou nie, aj bez teba ho pochovám. Nech nemám hanbu aspoň ja.

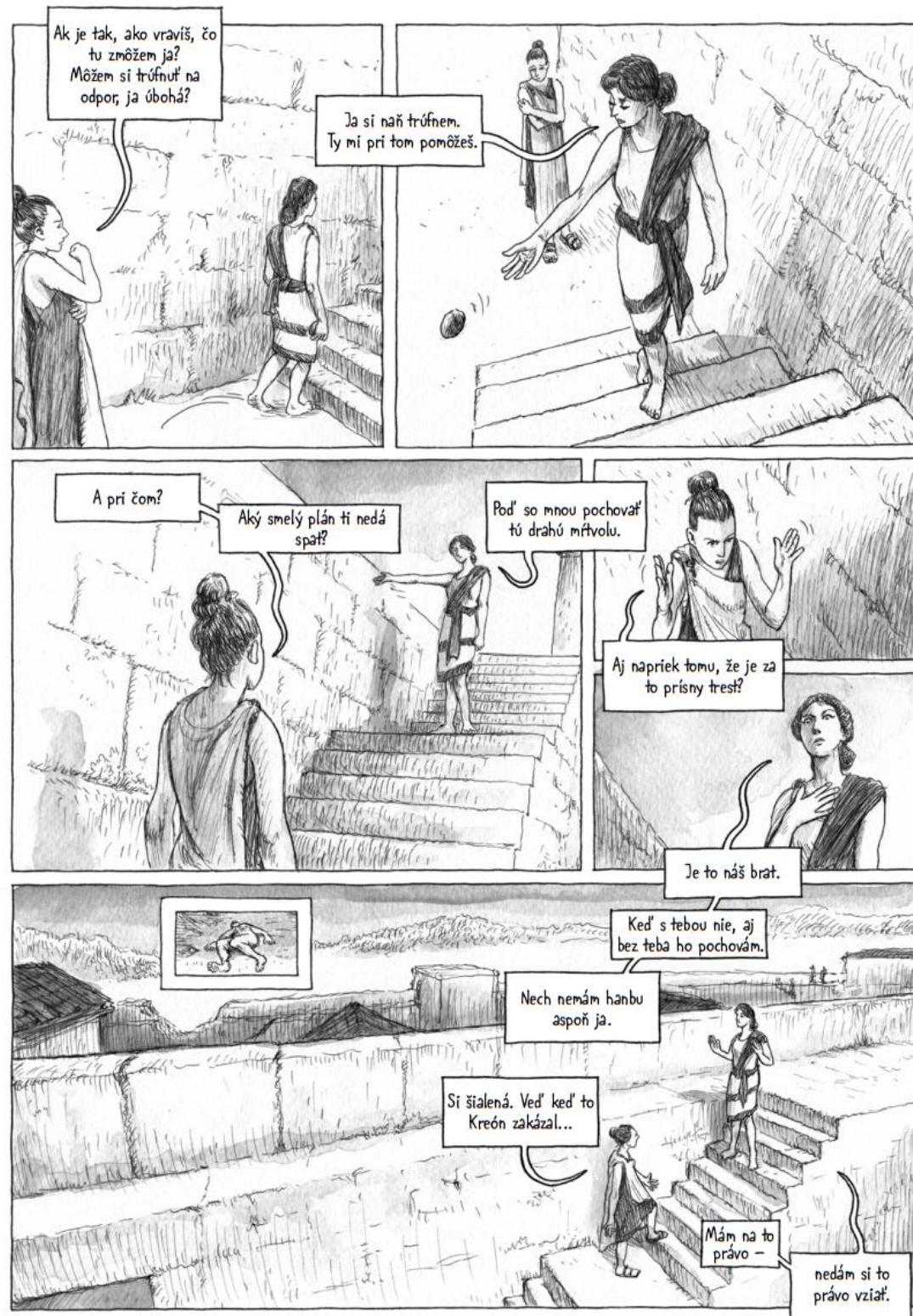
ISMÉNA

Si šialená. Ved' keď to Kreón zakázal...

ANTIGONA

Dobre, už o ničom ťa nejdem presviedčať. Už by ma netešilo ani, keby si sa ponúkala. Ty buď rozumná a ja pochovám brata. Ak ma za to čaká smrť, tak iste krásna. Láska ma tam uvíta, keď spravím zbožný čin. Viac zapáčiť sa chcem tým v podsveťí! Nie tu! Tam idem naveky! A ty, keď chceš, maj, pre mňa za mňa, v neúcte, čo v úcte mať nám prikazujú bohovia.

ANTIGONA

Hľadáš si výhovorky. Ja už musím ísť.

Pochovať brata – to je moja úloha.

ISMÉNA

Ach, nešťastnica. Trpím strachom o teba.

ANTIGONA

O svoje šťastie trpni. O mňa nemaj strach.

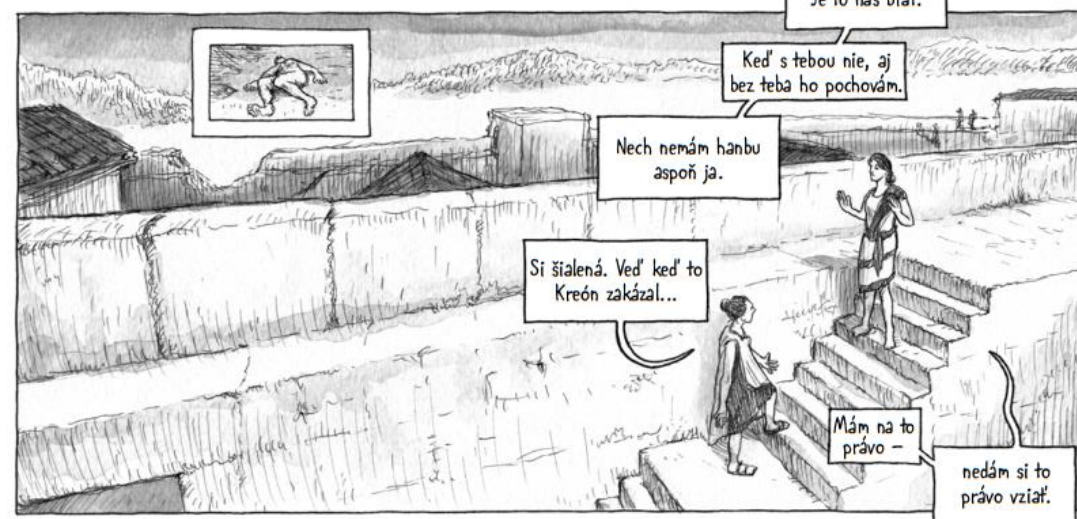
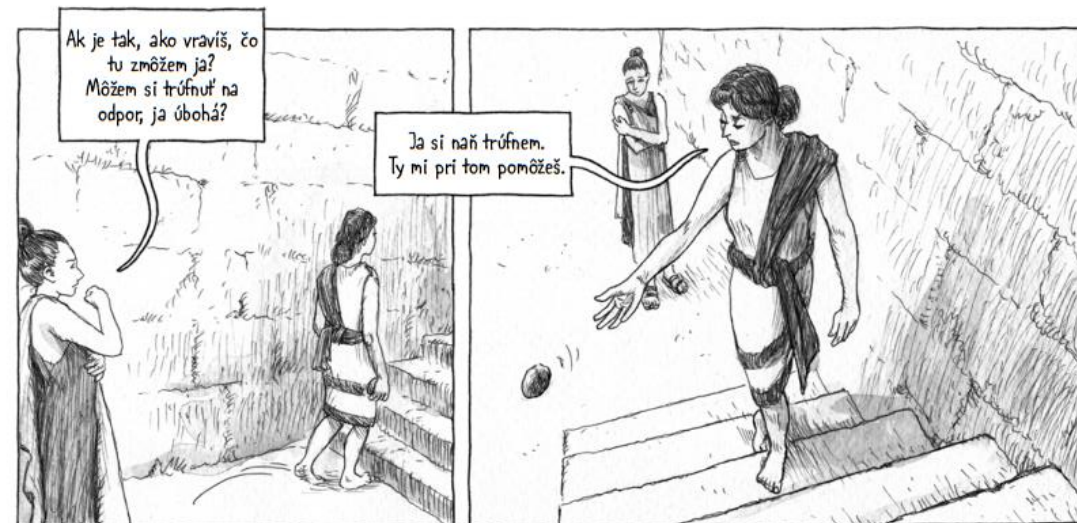
ISMÉNA

No vykonaj to potajomky. Pred každým

o tom mlč, a ja budem mlčať takisto.

ANTIGONA

Ba len choď, len to všade roztrúb! Tisíc ráz
odpornejšie mi bude tvoje mlčanie.

ISMÉNA

Ty vzbĺkneš vždy, keď po mne behá mráz.

ANTIGONA

Ja horím túžbou zapáčiť sa najdrahším.

ISMÉNA

Len aby si to zvládla. Je to nemožné.

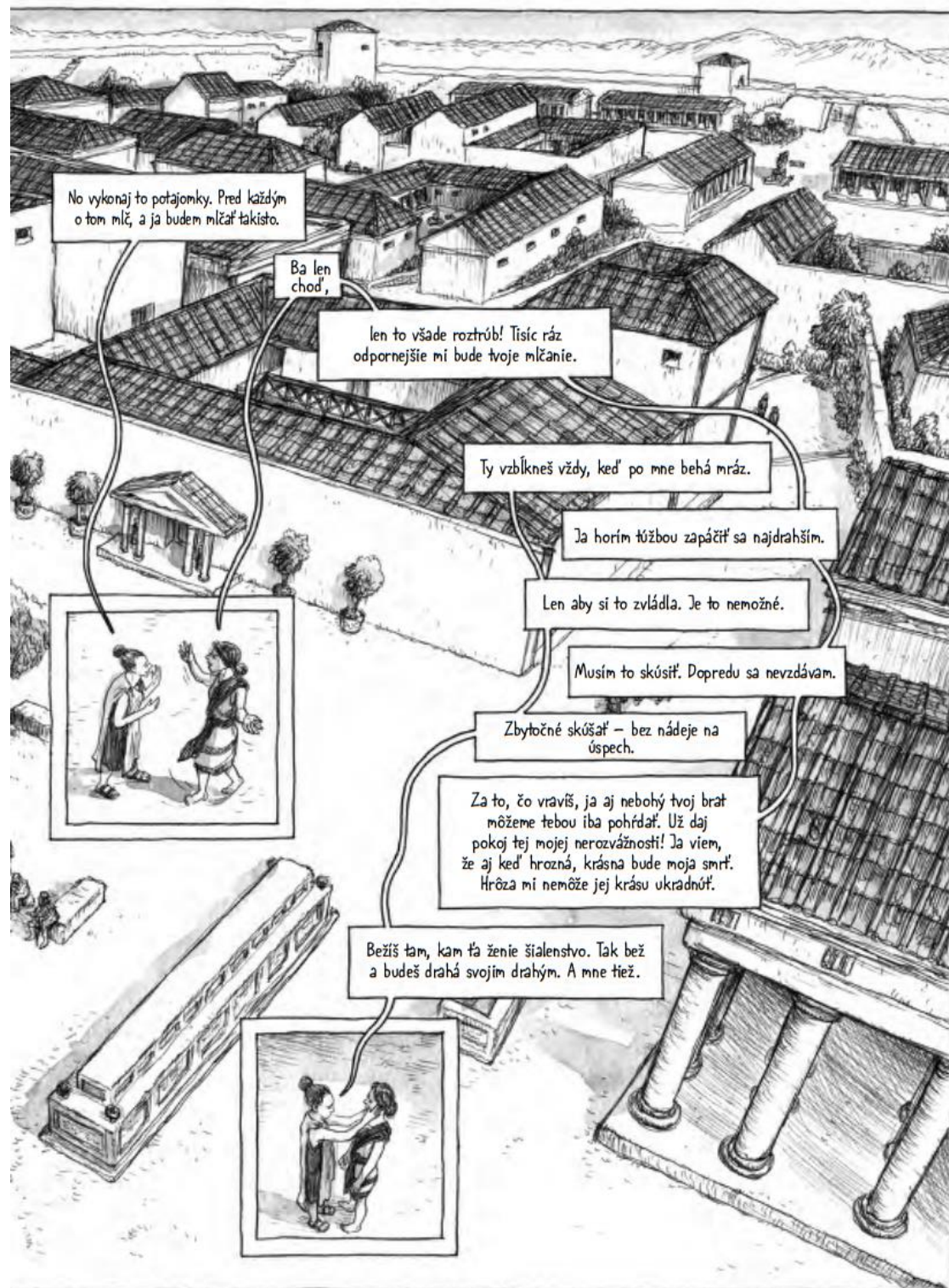
ANTIGONA

Musím to skúsiť. Dopredu sa nevzdávam.

ISMÉNA

Zbytočné skúšať – bez nádeje na úspech.

Bežíš tam, kam ťa ženie šialenstvo.

KREÓN

Počula si to? Pozri sa mi do očí
a hovor! Priznávaš sa? Či to popieraš?

ANTIGONA

Ku všetkému sa priznávam. Nič netajím.

KREÓN

O mojom príkaze si vedela či nie?

ANTIGONA

Vedela som. Ved' si ho vydal verejne.

KREÓN

Predsa si sa ho odvážila porušiť?

ANTIGONA

(...) Nuž som si vravela,
že taký príkaz, vôľa smrteľníkova,
nemá moc, aby rušil nenapísané
a neochvejné božie zákony.

ANTIGONA

(...) Že ma čaká smrť?

To viem aj bez teba. Smrť čaká každého.

Že zomriem predčasne? Tým iba získam. Ved'

ak niekto žije v stálych mukách ako ja, smrť sa mu stáva vykúpením. Neplačem

nad svojim osudom. Mňa zabořala by

len vlastná ľahostajnosť, keby zabitý a nepochovaný tam ležať mal môj brat.

NÁČELNÍK ZBORU

Otcova neústupnosť je v tom dievčati.

Nevie sa poddať zlu.

ANTIGONA

Tak prečo ešte váhaš? Každé slovo, čo vyslovíš, sa mi bridí. Ale netúžim, aby to bolo inak. Tebe iste sa zas bridí všetko na mne. (...) Títo tu by ti to všetci potvrdili, keby im strach nezáväzoval jazyk. To len tyran má šťastie aj v tom, že okrem iných výhod smie vraviť aj spraviť, na čo len si spomenie. (...) Aj ostatní to vidia tak, len nehlesnú.

